

Upon What Did the Academies of Shammai & Hillel Differ Regarding *Mehadrin Min HaMehadrin*?

Locus Classicus:

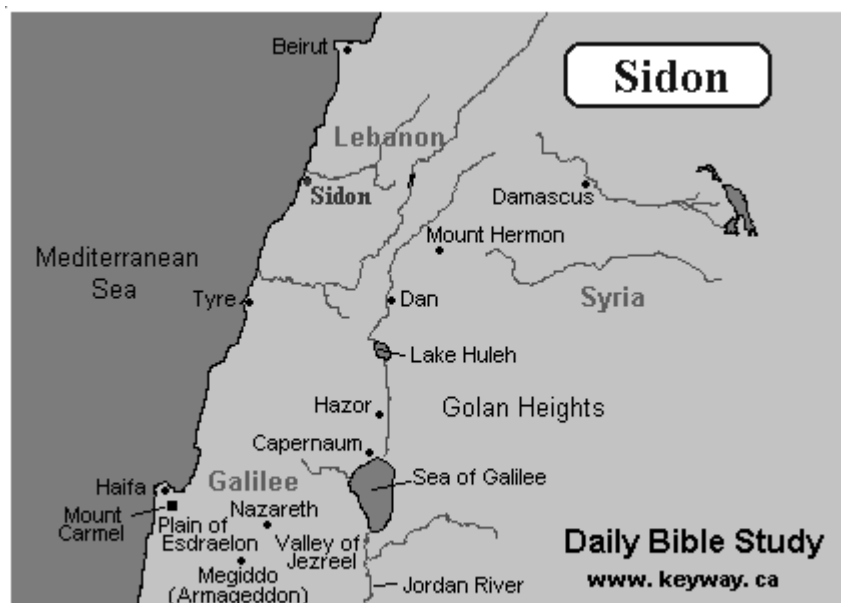
<p><i>Shabbat</i> 21b</p> <p>Our Rabbis Taught: The <i>mizvah</i> of <i>Hanukah</i> is one candle per household. For the beautifiers: one candle per person. For the beautifiers of the beautifiers: Shammai's Academy says: "On the first day, light eight; thenceforth, decrease." Hillel's Academy says: "On the first day, light one; thenceforth, increase."</p>	Text #1	<p>שבת כא: תנו רבנן: מצות נר חנוכה איש וביתו והמהדרין נר לכל אחד ואחד והמהדרין מן המהדרין בית שמאי או' יום ראשון מדליק שמנה מכאן ואילך פוחת והולך וב"ה או' יום ראשון מדליק אחת מכאן ואילך מוסיף והולך</p>
--	---------	--

	1 st Night	2 nd Night	3 rd Night	4 th Night	5 th Night	6 th Night	7 th Night	8 th Night
א								
ב								

Differing Reasons Amongst the Amoraim:

<p><i>Shabbat</i> 21b</p> <p>Ulla (late 4th c.) said: "Two amoraim [in the early 4th c.] in the west (Palestine) argued over this: Rabbi Yose son of Avin and Rabbi Yose son of Zevida. One said: "Shammai's Academy's reason corresponds to the days to come and Hillel's Academy reason corresponds to the departing days." One said: "Shammai's Academy's reason corresponds to the bull offerings on the holiday [of <i>Sukkot</i>] and Hillel's Academy reason is that we ascend in holy items and we do not descend."</p>	Text #2	<p>שבת כא: אמר עולא: פליגי בה תרי אמוראי במערבא רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא חד אמר: טעמא דבית שמאי כנגד ימים הנכנסין וטעמא דבית הלל כנגד ימים היוצאין. וחד אמר: טעמא דבית שמאי כנגד פרי החג וטעמא דבית הלל דמעלין בקדש ואין מורידין.</p>
--	---------	--

<p><i>Shabbat 21b</i></p>	<p>Text #3</p>	<p>שבת כא:</p>
<p>Rabbah son of the son of Hannah (late 3rd c. – early 4th c.) said Rabbi Yohanan (d. 279) said: “There were two elders in Sidon: one did according to Shammai’s Academy and one did according to Hillel’s Academy. This one gave a reason for his words: according to the bull offerings on the holiday [of <i>Sukkot</i>], and this one gave a reason for his words: we ascend in holy items and we do not descend.”</p>		<p>אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: שני זקנים היו בצידן אחד עשה כבית שמאי ואחד עשה כדברי בית הלל. זה נותן טעם לדבריו כנגד פרי החג, וזה נותן טעם לדבריו דמעלין בקדש ואין מורידין.</p>

Where Does the Idea of “Ascending With Holy Items and Not Descending” Appear Earlier, in Tannaitic Texts?

Mishnah <i>Menahot</i> 11.17	Text #4	<p>משנה מסכת מנחות י"ז</p> <p>שני שולחנות היו באולם מבפנים על פתח הבית אחד של שיש ואחד של זהב על של שיש נותנים לחם הפנים בכניסתו ועל של זהב ביציאתו שמעלין בקדש ולא מורידין ואחד של זהב מבפנים שעליו לחם הפנים תמיד</p>
English from Jacob Neusner, trans., <i>The Mishnah: A New Translation</i> (New Haven & London: Yale University Press, 1988), 758.		

Mishnah <i>Shekalim</i> 6.4	Text #5	<p>משנה מסכת שקלים ו:ד</p> <p>שלשה עשר שלחנות היו במקדש שמנה של שיש בבית המטבחים שעליהן מדיחין את הקרבים ושנים במערב הכבש אחד של שיש ואחד של כסף על של שיש היו נותנים את האברים על של כסף כלי שרת ושנים באולם מבפנים על פתח הבית אחד של שיש ואחד של זהב על של שיש נותנין לחם הפנים בכניסתו ועל של זהב ביציאתו שמעלין בקדש ולא מורידין ואחד של זהב מבפנים שעליו לחם הפנים תמיד</p>
English from Jacob Neusner, trans., <i>The Mishnah: A New Translation</i> (New Haven & London: Yale University Press, 1988), 260-1.		

Babylonian Talmud, <i>Menahot</i> 99a	Text #6	<p>תלמוד בבלי מנחות צט.</p> <p>ת"ר: עשרה שלחנות עשה שלמה, ולא היו מסדרין אלא על של משה, שנאמר: +מלכים א' ז'+ ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב. עשר מנורות עשה שלמה, ולא היו מדליקין אלא בשל משה, שנא': +דברי הימים ב' י"ג'+ (את) מנורת הזהב ונרותיה לבער בערב.</p> <p>רבי אלעזר בן שמוע אומר: על כולם היו מסדרין, שנאמר: +דברי הימים ב' ד'+ את השולחנות ועליהם לחם הפנים, ובכולן היו מדליקין,</p>
<p>Our Rabbis taught: Solomon made ten tables and ordered them only according to that of Moses, as it is said, “[And Solomon made all the furnishings for the House of God: the golden altar,] the table upon which the showbread was, of gold.. .” (1 Kings 7.48). Solomon made ten menorot and lit them only according to that of Moses, as it is said, “...golden menorah and its lamps to kindle every evening...” (2 Chronicles 13.11). Rabbi Eleazar, son of Shamua, (turn of the 3rd c.) says: “They arranged on all of them, as it is said, ‘[Solomon made all of the vessels of the House of God and the golden altar and] the tables and upon</p>		

<p>them was the show bread' (2 Chronicles 4.19). And they lit on all of them, as it is said, 'the <i>menorah</i> and their lamps of fine gold for kindling as required in front of the Inner Sanctum' (2 Chronicles 4.20)." Rabbi Yose, son of Rabbi Yehudah, (early 3rd c.) says: "They only arranged according to that of Moses. However, what do I get out of 'the tables that had the showbread on it were gold'? These three tables that were in the Temple: two were in the entrance hall in front of the door of the house – one of silver and one of gold. On the silver one, they would place the showbread on its entrance and upon the gold one upon its departure, since we ascend with holy items and not descend. The one of gold within, they would place the showbread continually.</p>		<p>שנאמר: +דברי הימים ב' ד'+ את המנורות ונרותיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור. ר' יוסי בר' יהודה אומר: לא היו מסדרין אלא על של משה, אלא מה אני מקיים ואת השלחנות אשר עליהם לחם הפנים זהב? אלו שלשה שלחנות שהיו במקדש, שנים שהיו באולם מבפנים לפתח הבית, אחד של כסף ואחד של זהב, על של כסף נותן לחם הפנים בכניסתו ועל של זהב ביציאתו, שמעלין בקודש ולא מורידין, אחד של זהב בפנים שעליו לחם הפנים תמיד</p>
---	--	---

From <http://www.bibleplaces.com/images>

<p>Babylonian Talmud, <i>Menahot</i> 39a</p>	<p>Text #7</p>	<p>תלמוד בבלי מנחות לט.</p>
<p>It was taught: When one begins, begin with white of the edge from the edge. And when one finishes, finish with white: we ascend with holy items and do not descend.</p>		<p>תנא: כשהוא מתחיל - מתחיל בלבן, הכנף - מין כנף; וכשהוא מסיים - מסיים בלבן, מעלין בקודש ולא מורידין</p>

Where Does the Idea of "Ascending With Holy Items and Not Descending" Appear Elsewhere, in Amoraic Texts?

<p>Babylonian Talmud, <i>Megillah</i> 21b</p> <p>Rabbi Yohanan (middle of the 3rd c.) said, "From here (a teaching about the <i>menorah</i>) that the middle one is praiseworthy. And the last one that called four is praiseworthy, since we ascend in holy items and do not descend."</p>	<p>Text #8</p>	<p>תלמוד בבלי מגילה כא: ואמר רבי יוחנן: מכאן שאמצעי משובח. ואחרון שקרא ארבעה משובח - משום מעלין בקדש ולא מורידין.</p>
---	----------------	---

Why Would Shammai's Academy Suggest A Correlation with the Sukkot Festival's Bull Offerings?

<p>Numbers 29:12-39</p> <p>On the fifteenth day of the seventh month, you shall observe a sacred occasion: you shall not work at your occupations. Seven days you shall observe a festival of the Lord. You shall present a burnt offering, an offering by fire of pleasing odor to the Lord: Thirteen bulls of the herd, two rams, fourteen yearling lambs; they shall be without blemish. The meal offerings with them – of choice flour with oil mixed in – shall be: three-tenths of a measure for each of the thirteen bulls, two-tenths for each of the two rams, and one-tenth for each of the fourteen lambs. And there shall be one goat for a sin-offering – in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libation.</p> <p>Second day: Twelve bulls of the herd, two rams, fourteen yearling lambs, without blemish; the meal offerings and libations for the bulls, rams, and lambs, in the quantities prescribed; and one goat for a sin offering – in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libations.</p> <p>Third day: Eleven bulls of the herd, two rams, fourteen yearling lambs, without blemish; the meal offerings and libations for the bulls, rams, and lambs, in the quantities prescribed; and one goat for a sin offering – in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libation.</p> <p>Fourth day: Ten bulls of the herd, two rams, fourteen yearling lambs, without blemish; the meal offerings and libations for the bulls, rams, and lambs, in the quantities prescribed; and one goat for a sin offering – in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libation.</p> <p>Fifth day: Nine bulls of the herd, two rams, fourteen yearling lambs, without blemish; the meal offerings and libations for the bulls, rams, and lambs, in the quantities prescribed; and one goat for a sin offering – in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libation.</p> <p>Sixth day: Eight bulls of the herd, two rams, fourteen yearling lambs, without blemish; the meal offerings and libations for the bulls, rams,</p>	<p>Text #9</p>	<p style="text-align: right;">במדבר כט:יב-לט</p> <p>ובחמשה עשר יום אחד השביעי, מקרא-קדש יהיה לכם - כל-מלאכת עבודה, לא תעשו; וחגתם חג ליהוה, שבעת ימים. והקרבתם עלה אשה ריח ניחח, ליהוה - פרים בני-בקר שלשה עשר, אילים שנים; כבשים בני- שנה ארבעה עשר, תמימים יהיו. ומנחתם - סלת, בלולה בשמן: שלשה עשרונים לפר האחד, לשלשה עשר פרים, שני עשרונים לאיל האחד, לשני האילים. ועשרון, עשרון, לכבש, האחד - לארבעה עשר, כבשים. ושעיר - עזים אחד, חטאת; מלבד עלת התמיד, מנחתה ונסכה. וביום השני, פרים בני-בקר שנים עשר - אילים שנים; כבשים בני- שנה ארבעה עשר, תמימים. ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים - כמספרם - כמשפט. ושעיר - עזים אחד, חטאת; מלבד עלת התמיד, ומנחתה ונסכיהם. וביום השלישי פרים עשתי-עשר, אילים שנים; כבשים בני-שנה ארבעה עשר, תמימים. ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים - כמספרם - כמשפט. ושעיר חטאת, אחד; מלבד עלת התמיד, ומנחתה ונסכה. וביום הרביעי פרים עשרה, אילים שנים; כבשים בני-שנה ארבעה עשר, תמימים. מנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים, כמספרם - כמשפט. ושעיר - עזים אחד, חטאת; מלבד עלת התמיד, ומנחתה ונסכה. וביום החמישי פרים תשעה, אילים שנים; כבשים בני-שנה ארבעה עשר, תמימים. ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים - כמספרם - כמשפט. ושעיר חטאת, אחד; מלבד עלת התמיד, ומנחתה ונסכה. וביום הששי פרים שמונה, אילים שנים; כבשים בני-שנה ארבעה עשר, תמימים. ומנחתם</p>
--	----------------	---

<p>and lambs, in the quantities prescribed; and one goat for a sin offering – in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libations. Seventh day: Seven bulls of the herd, two rams, fourteen yearling lambs, without blemish; the meal offerings and libations for the bulls, rams, and lambs, in the quantities prescribed; and one goat for a sin offering – in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libation. On the eighth day you shall hold a solemn gathering; you shall not work at your occupations. You shall present a burnt offering, an offering by fire of pleasing odor to the Lord; one bull, one ram, seven yearling lambs, without blemish; the meal offerings and libations for the bull, the ram, and the lambs, in the quantities prescribed; and one goat for a sin offering – in addition to the regular burnt offering, its meal offering and libation.</p>		<p>וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים לְאֵילִם וְלִקְבָשִׁים, בְּמִסְפָּרָם - בְּמִשְׁפָּט. וְשַׁעִיר חַטָּאת, אֶחָד; מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד, מִנְחַתֶּיהָ וְנִסְכֶיהָ. וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה, אֵילִם שְׁנָיִם; קְבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר, תְּמִימִם. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים לְאֵילִם וְלִקְבָשִׁים, בְּמִסְפָּרָם - בְּמִשְׁפָּט. וְשַׁעִיר חַטָּאת, אֶחָד; מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד, מִנְחַתֶּיהָ וְנִסְכֶיהָ. בַּיּוֹם, הַשְּׂמִינִי - גַּעֲזֶרֶת, תִּהְיֶה לָכֶם: כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלֶה אִשָּׁה רִיחַ גִּיחַח, לַיהוָה - פֶּר אֶחָד, אֵיל אֶחָד; קְבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה, תְּמִימִם. מִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם, לַפֶּר לְאֵיל וְלִקְבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם -- בְּמִשְׁפָּט. וְשַׁעִיר חַטָּאת, אֶחָד; מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד, וּמִנְחַתֶּיהָ וְנִסְכֶיהָ.</p>
<p>English translation from TANAKH: <i>A New Translation of the Holy Scriptures According to the Traditional Hebrew Text</i> (Philadelphia & Jerusalem: The Jewish Publication Society, 1985), 259-260.</p>		

2 Maccabees 10:1-8	Text #10
<p>Maccabeus and his men, with the Lord leading them, recovered the sanctuary and the city. They destroyed the illicit altars which the foreigners had built around the marketplace and also the illicit shrines. After purifying the temple, they made another altar. Using fire they got by igniting stones, for the first time in two years they offered sacrifices and incense and installed the lights and set out the showbread. That done, they prostrated themselves and prayed to the Lord that they never again would come to suffer such disasters. Rather, if they should ever sin, let them be chastised by the Lord himself, with clemency, and not delivered over to the hands of blasphemous and barbarous gentiles. On the very same date on which the temple was profaned by foreigners occurred the purification of the temple, on the twenty-fifth of the ninth month (that is, Kislev). Joyfully, they held an eight-day celebration, after the pattern of Tabernacles, remembering how a short time before they spent the festival of Tabernacles, remembering how a short time before they spent the festival of Tabernacles like wild beasts, in the mountains and in the caves. Therefore, holding wreathed wands, and branches bearing ripe fruit, and palm fronds, they offered songs of praise to Him Who had victoriously brought about the purification of His Place. By vote of the commonwealth they decreed a rule for the entire nation of the Jews to observe these days annually.</p>	
<p>Jonathan A. Goldstein, trans., <i>II Maccabees: A New Translation with Introduction and Commentary</i> (New York: Doubleday, 1983), 374.</p>	

<http://yctstudent.drewkaplan.info/Files/MehadrinMinHaMehadrin.pdf>

